

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

לפני כבוד השופט עדי הדר

המערערת: רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ

נגד

המשיבה: הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

פסק דין

לפני בימ"ש ערעור על החלטת המשיבה להשית על המערערת עיצומים בגין הפרות של חוק הגנת הצרכן, תשמ"א – 1981 (להלן: חוק הגנת הצרכן").

הערעור

1. המערערת טענה בכתב הערעור שהגישה ביום 7.7.19 כי ההחלטה בעניין חלק מהפריטים שלא סומנו מוטעית ומפלה, נגועה בשיהוי, מבוססת על ממצאים של מפקחים שלא הוסמכו כדין ולוקה בכך שלא הוענקה לה הפחתה בגין ביצוע פעולות להימנעות מביצוע ההפרות.

כתב התשובה

2. המשיבה טענה בכתב התשובה שהגישה ביום 20.11.19 כי סיווגה המוצרים כדין, השיהוי לא חרג מהסביר, החוקרים הוסמכו כדין, והמשיבה נתנה הפחתה בגין אי ביצוע הפרות קודמות, אך לא מצאה ליתן הפחתה נוספת, בהתאם לשיקול הדעת המסור לה.

הדיון הראשון

3. ביום 25.11.19 התקיים הדיון הראשון. בימ"ש דן בבקשות המשיבה למחיקת סעיפים מהתשובה וסילוק ראיות חדשות. בימ"ש הציע לצדדים הצעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

הדיון השני

4. ביום 27.1.20 התקיים הדיון השני. מכיוון שלא הושגה הסכמה לגבי הצעות בימ"ש, הוא
דן בבקשות שעל הפרק, לרבות בקשת המערערת להגיש ראיות נוספות. בימ"ש התיר
למערערת להגיש ערעור מתוקן.

החלטה בבקשת המשיבה להגשת ראיות

5. ביום 19.3.20 בימ"ש התיר למשיבה להגיש ראיה נוספת.

הגשת כתב ערעור מתוקן

6. ביום 19.5.20 הגישה המערערת כתב ערעור מתוקן.

הגשת כתב תשובה מתוקן

7. ביום 4.6.20 הגישה המשיבה כתב תשובה מתוקן.

הגשת תגובה לתשובה

8. ביום 18.6.20 הגישה המערערת תגובתה לכתב התשובה.

הדיון השלישי

9. ביום 26.7.20 התקיים הדיון השלישי. התקיים דיון בטענת המערערת בעניין סיווג
האוזניות והחל דיון בהסמכת המפקחים. עקב התארכות הדיון בימ"ש קבע דיון המשך.

הדיון הרביעי

10. היום, 8.9.20, התקיים הדיון הרביעי בו הסתיים הדיון ביתר טענות המערערת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

דיון והכרעה

11. המערערת סמכה הערעור על ארבעה אדנים ובימ"ש ידון בהם כעת אחד לאחד.

סיווג מטעה ומפלה

12. המערערת טענה בכתב הערעור שהחלטה התקבלה בשרירות דעת. בכוונת החיוב נכתב שהמשיבה תטיל על המערערת עיצום כספי בגין אי הצגת המחיר על מוצר מסוג "אוזניות". נכתב שאוזניות משתייכות לקטגוריית "ציוד חשמלי לבית" וזאת בהתבסס על דו"ח ההוצאה החודשית לתצרוכת של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. על יסוד סיווג זה הטילה המשיבה על המערערת עיצום כספי כפול.

13. המערערת פנתה ללמ"ס בשאלה האם אוזניות הן אכן "ציוד חשמלי לבית" לפי דוח שהמשיבה הפנתה אליו. מתשובת הלמ"ס התברר שאוזניות לא משתייכות לקטגוריה של ציוד חשמלי לבית, אלא לקטגוריה אחרת, של הוצאות על "חינוך תרבות ובידור" תחת הסעיף "מוצרי תרבות בני קיימא".

14. המערערת הצליחה לאתר החלטות אחרות של הרשות, שבהן הוטלו עיצומים כספיים בגין אי סימון מחיר של "אוזניות". והנה שם, לא הוטל כפל עיצום, בניגוד למה שהוחלט באופן שרירותי להטיל על המערערת כאן.

15. המשיבה טענה בתשובתה כי הטילה עיצום כספי בעקבות עשרות הפרות של חוק הגנת הצרכן, במסגרתן לא הוצגו על ידה מחיריהם של מוצרים שונים, בניגוד להוראות סעיף 17ב(א)-(ב) לחוק הגנת הצרכן.

16. בעקבות ההפרות, הוטלו על המערערת עיצומים כספיים בסך כולל של 52,800 ₪. סכום זה נקבע לאחר הפחתה אשר בוצעה על ידי הממונה, בהתאם לסמכותו.

17. המשיבה טענה שלא נפל כל דופי בהחלטתה בדבר הטלת העיצום הכספי או ביחס לגובהו, אשר נקבע מראש בדרך שצמצמה 38 הפרות שביצעה המערערת לכדי 3 הפרות בלבד.

18. לטענת המשיבה, ביום 22.11.16 שני חוקרים מוסמכים מטעם הרשות בחנו באופן מדגמי את הטובין הקיימים בחנות, ונוכחו לגלות כי על חלקם לא הוצג המחיר כנדרש בחוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

הגנת הצרכן. במסגרת החקירה איתרו חוקרי הרשות 38 מוצרים, מארבעה סוגים שונים,
אשר לא כללו סימון מחיר כנדרש בחוק.

19. ביחס לטענה לעניין סיווג האוזניות, טוענת המשיבה, כי ב"נוהל אכיפה – עיצומים
כספיים" שפירסמה המשיבה ביום 21.7.15 כי "הקטגוריות ומספרם ייקבעו על פי סוג
בית העסק, גודלו, המוצרים הנמכרים בו". מכאן, שאין כל חיוב לחפיפה מלאה בין
הקטגוריות המשמשות את הלמ"ס לאלו של המשיבה.

20. לטענת המשיבה, גם אם השם שניתן לקטגוריות המאוחדות אינו בהכרח תואם לכלל
המוצרים הנכללים במסגרתן את עמדת הלמ"ס, אין בכך בלבד כדי לפסול את סבירותן.

21. ביחס לטענת המערערת כי הטילה כפל עיצום, היא השיבה כי לא הוטל על המערערת כפל
עיצום או עיצום מוגדל. עוד טוענת המשיבה, כי פרסום נהלי המשיבה אינו תנאי לתוקף
העיצום.

22. כאמור לעיל, בימ"ש דן באריכות בטענה לסיווג מוטעה של האוזניות בדיון שהתקיים
ביום 26.7.20.

23. המשיבה הסבירה בדיון כלהלן:

"מה שחברי בעצם טוען הוא שהרשות להגנת הצרכן מחויבת לסווג את הקטגוריות בשיטת
קטגוריות שהוכרה בפסיקה כשיטה סבירה מחויבת לספק אותן בהתאם לסיווגים של הלשכה
המרכזית לסטטיסטיקה. אני טוענת שחוק הגנת הצרכן יש את התכליות שלו הם הגנה על
הצרכן, הסיווגים של הגנת הצרכן לא מחויבים להיות זהים של הלשכה המרכזית
לסטטיסטיקה, הסיווגים שלה נעשים לצרכים סטטיסטיים שאמורים לשרת רשויות שונות את
הציבור בכללותו בעוד הקטגוריות של הרשות הן מושתתות כחלק ניכר מהם על הלמ"ס נקבעות
בהתאם לשיקול דעת והמומחיות של הרשות בהתאם לחובה שמוטלת עליה לפי חוק.
כשבית המשפט שואל אותי מה היה שיקול הדעת לפיו קבענו שיש להצמיד מחיר לכל אוזניה
בנפרד, אני עונה – שהחובה להצמיד מחיר לכל מוצר בנפרד היא חובה שנקבעה בחוק והוכרה
בפסיקה ענפה. מה שנעשה פה זה סיווג של האוזניות לפי שיקול הדעת והמומחיות של הרשות
תחת הקטגוריה מוצרי חשמל לבית. מה שהרשות עושה היא מאחדת באופן שבסופו של יום
מקל עם העוסקים כלומר אם ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה יש קטגוריות מסוימות בסופו של
יום הרשות איחדה כאן קטגוריות והחליטה בהתאם למומחיות שלה שאוזניות מסווגות כמוצר
חשמל לבית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

כשבית המשפט שואל אותי האם אני יכולה להראות לו צילום של האוזניות, אני משיבה – אני מראה, בעמ' 23 לנפסחים בכתב התשובה, אני אומרת שזה לא מה שבית המשפט אמר אוזניות קטנטנות. זה הסיווג של הרשות, גם הפנינו לזה שבעצם המערערת מבקשת להכניס את האוזניות תחת מוצרים בני קיימא לפי הלמ"ס. אנחנו הראנו להם שגם לפי סיווגי הלמ"ס מוצרי תרבות בני קיימא כוללים למשל טלוויזיה.

כשבית המשפט שואל אותי היכן יש תיעוד של איתור שמונה אוזניות שלא הוצמד להן מחיר, אני מפנה לעמ' 4 לנפסחים בדוח הפעולה, סעיף 3.4, ובעמ' 34 שזה הודעת ההפדה בסעיף של אי הצגת מחיר. לבקשת בית המשפט אני מקריאה את כתב היד, לא הוצג מחיר בעסק על מוצרים שנדגמו: 1. מתקן לטלפון נייד, לאופניים חמש יחידות.

2. זרוע למקרן מהתקרה, 12 יחידות.

3. מתלה למסך טלוויזיה 13 יחידות.

4. אוזניות איילנס כתום 8 יחידות.

כשבית המשפט מבקש ממני להקריא לו מה כתוב בסעיף 1, רשת עולם הקולנוע בע"מ ח.פ.

511199028 ברח' גולני 4 אילת, בתאריך 22.11.16.

ליד המילה אחר כתוב בשלט מדיניות להחזרת מוצרים לא ניתנת אפשרות לביטול וקבלת מזומן בחזרה, אלא זיכוי, לא ניתן לקבל החזר כספי בניגוד לסעיף 2, תת סעיף 21 לחוק הגנת הצרכן הטעיה בתנאי ביטול עסקה.

שם החוקר, זו החתימה של ברוריה, מצד ימין כתוב פורמיזון רוני, ת.ז. 24818189 ובנומו יעקב, ת.ז. 031444284, אחרי המלים נמסר לידי הופיעו השמות שכרגע הקראתי.

מול המלה תפקיד, כתוב מוכר ומתקין, תאריך 22.11.16. יש שתי חתימות של שני העובדים, והטלפונים שלהם. "

24. כאמור לעיל, המערערת טענה שהמשיבה מחויבת לסיווג על פי הלמ"ס וכי בהחלטת

הממונה יש יותר קטגוריות מאשר בדו"ח הלמ"ס.

25. בית המשפט קובע כי אין מניעה שהרשות תחליט על סיווגים נוספים מעבר לסיווגים של

הלמ"ס שכן אין הוראה בחוק או בתקנות שכובלת את הרשות לסיווג של הלמ"ס בלבד,

גם אם הלמ"ס, כטענת המערערת מומחה לסיווגים.

26. בימ"ש קובע כי תפקידי ויעדי הלמ"ס שונים מאלה של הרשות והיא לא אמורה לדאוג

לסימון מחיר כדי למנוע הטעיה של צרכן לגבי המחיר.

27. בימ"ש קובע כי ההחלטה של הרשות לדרוש סימון של האוזניות הגדולות בתוך מארז

(ראו הצילום בעמוד 24 לכתב התשובה המתוקן) הינה סבירה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

28. המערערת העלתה בעניין האזניות שתי טענות נוספות "בכלל לא היה מלאי של שמונה אוזניות בחנות. 2. האוזניות היו בוויטרינה סגורה וצרכן לא היה יכול לקחת אותן. אלה שתי הנקודות.

כשבית המשפט שואל אותי היכן זה כתוב בדוח של הרשות, תשובתי, זה לא כתוב. כשבית המשפט שואל אותי היכן פקחי הרשות מצאו ויטרינה שאינה גלויה לעיני הציבור, אני עונה – הוויטרינה גלויה אך לא ניתן לקחת מוצרים מתוכה."

29. לעניין הטענה שלא היו 8 אוזניות, בימ"ש קובע כי הוא לא מצא סיבה לפקפק בממצאי המפקחים בדוח הנזכר לעיל. מה גם, שהטענה גם לא עלתה בזמן אמת.

30. לעניין הטענה שלא ניתן היה לקחת את האוזניות, בימ"ש קובע כי מאחר שהאזניות היו גלויות לעיני הצרכנים, הוא דוחה הטענה שלא עמדו כביכול לשיווק.

31. טענה נוספת שהעלתה המערערת היא לגבי תקפות שיטת הקטגוריות. כאן המקום להסביר שהרשות יצרה את שיטת הקטגוריות כדי להימנע מהטלת עיצום על כל הפרה והפרה. לענייננו, אם הרשות הייתה מטילה עיצום על כל הפרה של אי סימון, העיצום היה עומד על מאות אלפי ₪.

32. תחת זאת, המשיבה חייבה בעיצומים כפי שהסבירה היום בדיון כלהלן: "אני מסביר איך קישרנו את סכום העיצום בסך של 52,000 ₪, בפועל המערערת ביצעה 38 הפרות של החוק סעיף 17 ב (א) – (ב) בגין 38 הפרות אלו הוטלו 3 עיצומים בלבד וזאת בשל החלת שיטת הקטגוריות שהרשות נקטה בענייננו, קרי ההפחתה הייתה בשיעור של 75 אחוז לפי התחשבי הבא, סכום העיצום בשל כל הפרה בגין אי סימון מוצר, היא בשיעור של 22,000 ₪. 22,000 כפול 3 זה שווה ל- 66,000 ₪. על כך הרשות הפחיתה מיוזמתה 20 אחוז בהתאם לתקנות ההפחתה בשל אי הפרה קודמת מצד המערערת. זה נותן 52,800 ₪."

33. למרות ששיטה זו הולכת לקראת העוסקים בכך שהיא מצמצמת באופן משמעותי סכום העיצום שהרשות מטילה, בימ"ש זה מצא בעניין עש"א 43265-07-18 אלבר נ' הרשות כי יש פגם בכך שהשיטה לא עוגנה בחוק, או מכוחו, וקבע מועד אחרון להחלת שיטה זו. אולם, ערכאת הערעור הנכבדה, עיכבה ביצוע ההחלטה של בימ"ש זה, ועיכוב הביצוע, כך מסרה הרשות עדיין עומד על כנו. לכן, בימ"ש דוחה גם הטענה בעניין זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

34. כאמור לעיל, המערערת טענה גם להפלייתה ביחס לעוסקים אחרים. המשיבה טענה מעמוד 13 לכתב התשובה המתוקן לשונות בין המערערת לעוסקים אחרים. זאת משום שהעוסקים האחרים שהמערערת למדה מההחלטות בעניינן על הפלייתה, הם עוסקים קטנים להם סניף אחד.
35. בעניין זה הרשות ציטטה ובצדק קביעה של מותב זה בעניין אלבר כי ההתחשבות בגודל העוסק נכונה וצודקת. לכן, בימ"ש דוחה גם טענה זו.
36. טענה נוספת שהעלתה המערערת היא שעל הרשות היה לתעד בצילום כל אחד ואחד מהפריטים שצולמו. בעניין זה בימ"ש מקבל עמדת בימ"ש בעניין עש"א 30199-07-16 קשת נ' מ"י לפיה לא קיימת חובה לתעד בצילום כל פריט ופריט.

הטענה שהרשות לקתה בשיהוי

37. המערערת טענה שהשיהוי שבו פעלה המשיבה, גרם לה נזק ראייתי בלתי הפיך. העיצום הוטל בשל הפרה מחודש נובמבר 2016. כוונת החיוב הופנתה למערערת כמעט שנתיים לאחר מכן – בחודש אוקטובר 2018.
38. המערערת טענה שמדובר בעניין פשוט ביותר של הצגת מחירים על פריטי טובין, בסניף אחד בלבד. לא נדרשו פעולות חקירה מסובכות או מיוחדות. המערערת נדרשה למסור התייחסותה לכוונת החיוב שנתיים אחרי האירועים הנטענים, כאשר הסניף הנוגע לעניין עבר מאז לכתובת אחרת, תיעוד צילומי אבד כתוצאה ממגבלות טכניות, והכל כשהמשיבה עצמה לא דאגה לתעד ראיות שתומכות במספר ההפרות שהיא החליטה לפתע לייחס למערערת.
39. המשיבה השיבה בכך שבמהלך הביקורת, ביקשו חוקרי הרוח מעובד המערערת למסור להם מסמך המכיל את מספר הזיהוי של המערערת. עובד המערערת מסר לידיהם חשבונית של חברת "אלכל אלקטרוניקה בע"מ", כאשר כתוצאה מטעות זו, נשלחה ביום 13.2.18 הודעת הממונה על כוונת חיוב לחברת אלכל ולא למערערת. רק שלושה חודשים ושבעים לאחר מכן, ביום 30.5.18, הודיע בא כוחה של חברת אלכל למשיבה על הטעות בזיהוי.
40. המשיבה טענה שאין בענייננו שיהוי המהווה חריגה משמעותית ממתחם הסבירות, אשר בעקבותיה יש להורות על צעד כה דרסטי כביטולו כליל של העיצום הכספי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

41. בימ"ש מסכים עם המערערת שהרשות לקתה בשיהוי, אך לא השתכנע כי נגרם נזק ראייתי.

42. ההודעה בדבר הפרה נמסרו לנציגי המערערת ביום 22.11.16 שאף חתמו על עותק שלה שנוטר בידי המפקחים, כך שהייתה להם אפשרות להעלות על העתק הסתייגויותיהם לטענות, או להגיש התייחסותם מיד לאחר מכן.

הטענה שהמפקחים לא הוסמכו כדין

43. המערערת טענה שהחקירה נעשתה על ידי גורמים שלא היו מוסמכים במועד הביקורת. כתוצאה מכך תיעוד הראיות נעשתה בצורה מגמתית נגד המערערת, ובאופן שבבירור לא משקף את המציאות.

44. בכוונת החיוב נטען שלא סומנו 38 פריטים. אלא שבכלל לא היה מלאי כזה מהמוצרים הנ"ל בחנות. גם מבדיקת חומר הראיות עולה שאין תיעוד לכך ש- 38 פריטים לא סומנו כביכול. לפי חומר הראיות, מספר הפריטים שלא סומנו הוא 4.

45. המשיבה טענה ביחס לטענות כנגד החוקרים, כי שני החוקרים מטעמה, היו מוסמכים כדין כמפקחים במועד ביצוע הביקורת בסניפה, כעולה מתעודות הסמכתם.

46. כאמור לעיל, בסופו של יום הוצגו תעודות הסמכה של הפקחים ברוריה קיים ויובל קסטלמן.

47. אולם בדיון שהתקיים ביום 26.7.20 המערערת טענה כלהלן:
"לגבי ברוריה, אנו טוענים שברוריה קיים לא הוסמכה כמפקחת לפי חוק הגנת הצרכן. ראשית לא היה פרסום ברשומות, שנית התעודה שצורפה על ידי המשיבה לא מעידה על הסמכה."

48. המשיבה השיבה:

"כשבית המשפט שואל אותי, האם לא היה פרסום ברשומות, אני עונה – הפרסום ברשומות הוא דקלרטיבי, הצהרתי בלבד, הוא לא פוגם בטופס ההסמכה. כשבית המשפט שואל אותי מהו פסק הדין עליו אני מסתמכת, אני אומרת שבנוסף ללשון החוק, אני מצטטת, סעיף 20 א לחוק הגנת הצרכן, מצטטת."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

49. מעיון בהוראת סעיף 20 לחוק הגנת הצרכן עולה שהפרסום ברשומות אינו תנאי לכניסת המינורי לתוקף וכך גם עמדת בימ"ש העליון בבג"ץ 2455/19 נמרוד נ' נשיאת בימ"ש העליון (פורסם בנבו) לעניין מינורי שופט עמית, עמ"ן 19-09-45042 משתלת פולק נ' ועדת הערר (פורסם בנבו) בעניין מינורי חבר ועדת עררועש"א 14-05-50533 מנדס נ' ועדת המשמעת (פורסם בנבו). בעניין מינורי חבר וועדת משמעת.

50. בדיון שהתקיים היום המערערת עמדה על טענה שהתעודות שהוצגו אינן תקינות. לאחר שבימ"ש עיין בתעודות הוא קבע כלהלן:
"לאחר שבית המשפט השווה בין שלוש החתימות הוא לא מצא שיש הבדלים על פני החתימות שמצריכים חקירה או בירור.

לאחר שבית המשפט בחן את ההבדל בין התעודות ומצא שמה שכונה "הבדל בפורמט" הוא שבתעודה אחת התאריך העברי למעלה והלועזי מתחתיו ובתעודה השנייה הסדר הפוך, גם עניין זה אינו מצדיק המשך חקירה או בירור ולכן מבטל את ההחלטה הקודמת."

51. לנוכח הוראת המעבר שבסעיף 15 לתיקון מס' 39 לחוק הגנת הצרכן (ס"ח התשמ"ד, בעמוד 62) בעניין הסמכת המפקחים ומכיוון שלא נמצא בסיס לרמיזות של המערערת בדבר חתימות הממונה ז"ל על כתבי המינורי, בימ"ש קובע כי לא נפל פגם במינורי המפקחים.

הבקשה להפחתה נוספת בגין פעולות למניעות הישנות ההפרה

52. המערערת טענה שהמשיבה בחרה להתעלם מבקשתה להפחתת סכום העיצום הכספי בהתאם לתקנות הגנת הצרכן (הפחתה של סכומי העיצום הכספי), התשע"ה – 2014.

53. עוד טענה שהמשיבה בחרה להתעלם כמעט מכל טענות המערערת. מעט הטענות שהמשיבה כן ראתה להתייחס אליהן נדחו בצורה סתמית ולקונית כשהמשיבה מענישה את המערערת על אותו נזק ראייתי שנגרם לה מהשיהוי בהפניית כוונת החיוב אליה.

54. המשיבה השיבה בכך שהטלת העיצום על המערערת הינה החלטה אשר ניתנה בסבירות ובמידתיות, תוך הקלה משמעותית ביותר עם המערערת ביחס לגובה העיצום הכספי אשר ניתן היה להטיל עליה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן

55. בניגוד לטענת המערערת, המשיבה הפחיתה מסכום העיצום בגין העדר הפרות קודמות, אך סרבה לבצע הפחתה נוספת בגין נקיטת פעולות למניעת הישנות ההפרה והקטנת הנזק.

56. בעניין זה המערערת טענה כי היה על המשיבה להתחשב בתעודת משלוח שמעידה כי רכשה אקדחי הדבקת סימון מחירים ומתכתובות במסרונים לפיהן עולה שההנהלה פעלה להטמעת הוראות החוק בקרב העובדים בסניפים. אולם, התכתובת היא ממועד מאוחר ואינה מסייעת למערערת.

57. הרשות הסתמכה על נספח 17 לכתב התשובה הוא מסמך דרישות אותן על מפר למלא לצורך קבלת ההפחתה.

58. אין חולק שהמערערת לא עמדה במלוא הדרישות. אולם, לנוכח קניית האקדחים בשנת 2016, בימ"ש מוצא שהחלטת הממונה לשלול לחלוטין מתן ההפחתה חורגת מהסביר וקובע כי יש ליתן לה הפחתה נוספת בשיעור של כחמישה עשר אחוז בלבד ממלוא שיעור ההפחתה שעומד על שיעור של מחצית סכום העיצום, כך שהעיצום יופחת לסך של 45,000 ₪.

דיון בהוצאות

59. בימ"ש נאלץ להעיר בדיונים למערערת כי עליו לאזן בין הצרכים של כל בעל דין בכל תיק לבין הזמן השיפוטי היקר שעליו להקדיש לכל תיק ותיק מבין מאות התיקים שקבועים לפניו, לרבות, תוך הבאה בחשבון של סכום העיצום.

60. בימ"ש מצא שתחת להתמקד בארבע טענות כפי שטענה בכתב הערעור, בכל אחד מארבעת האדנים העלתה מספר טענות נוספות. בסופו של יום, המערערת העלתה טענות מן היקב ומן הגורן והאריכה שלא לצורך בברור המחלוקת הממוקדת בין הצדדים.

61. לכן, על אף שבימ"ש קיבל באופן חלקי אחת מהטענות הרבות של המערערת, הוא משית עליה הוצאות בסך של 12,000 ₪.

ניתן היום, י"ט אלול תש"פ, 08 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

עש"א 15271-07-19 רשת עולם הקולנוע (2007) בע"מ נ' הרשות להגנת הצרכן ולסחר
הוגן

עדי הדר, שופט